

TEOFIL al III-lea

**prin Milostivirea lui Dumnezeu Patriarh al Sfântului Oraș al
Ierusalimului și al întregii Palestine**

**Tuturor membrilor Bisericii, harul și mila și pacea de la
Preasfântul și de Viață Dătătorul Mormânt al Hristosului
înviat.**

Hristos a înviat din morți

Zdrobind legăturile morții

Pământul strigă cu bucurie mare!

Cerurile laudă slava lui Dumnezeu!

(Laudele Octoihului, glasul al 7-lea)

Iisus Hristos din Nazaret, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt și de la Pururea Fecioara Maria, Unul Născut, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Care S-a născut în trup în Betleem în timpul domniei lui Caesar Augustus, a fost aproape de oameni și a lucrat spre binele lor, a propovăduit pocăința și venirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, a stabilit dragostea și chiar dragostea față de dușmanii noștri ca lege a vieții, i-a vindecat pe bolnavi și pe cei care sufereau de boli incurabile, a înviat morții, a suferit de bunăvoie crucea lui Pontius Pilat în Ierusalim, Și-a vărsat sângele preacurat spre iertarea păcatelor noastre, a murit pe cruce ca om și a fost îngropat lângă Golgota într-„un mormânt nou, în care nu mai fusese nimeni îngropat” (Ioan 19: 41). La înmormântarea Lui, când „ei, ducându-se, au întărit mormântul cu strajă, pecetluind piatra” (Matei 27:66), „fiii celor mântuiți” I-au văzut sfârșitul.

Totuși, Voia lui Dumnezeu pentru Fiul Său și mântuirea omenirii a fost alta. „Și după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salomea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă” (Marcu 16: 1), s-au aflat în fața unei vederi nemaiauzite și minunate. Ele au găsit piatra de la ușa mormântului dată la o parte și au auzit un înger spunându-le din mormânt: “Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit ? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus” (Marcu 16: 6).

Aceasta a fost pronia filantropică a lui Dumnezeu pentru om, Învierea Fiului Său. După ce a îndurat de bunăvoie suferința și moartea pentru noi pe cruce, ca om, Hristos a fost înviat din mormânt ca om și Dumnezeu. „Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în slava Sa ?” (Luca 24:26). Slava lui stă în smerenia crucii Sale. Prin crucea Sa, bucuria a venit în întreaga lume. Prin crucea lui Hristos, diavolul ucigător de oameni a fost biruit cu tărie. „Cu moartea, Hristos a călcat moartea”. Moartea a fost călcată complet, nu a avut nicio putere asupra lui Hristos. După ce a intrat în Hades prin cruce, Hristos a înviat și împreună cu El a înviat primul cuplu creat și pe urmașii lor și i-a dus cu El în rai, în raiul pentru care l-a socotit vrednic, după o singură zi, pe tâlharul cuvios, care a teologhisit în pocăință.

Această veste a îngerului, plină de bucurie, a învierii a fost confirmată de Însuși Domnul Cel Înviat, prin numeroasele Sale arătări. Mai întâi a fost văzut de femeile mironosițe „în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit. După aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor apostolilor” (1 Corinteni 15: 6-7) în trupul Său omenesc strălucitor și slăvit prin cruce, vorbind cu ei, arătându-le mâinile și picioarele, încredințându-i că nu este duh, căci duhul nu are carne și oase ca El, luând mâncare și mâncând înaintea lor (Luca 24: 39-43), dându-le pacea și puterea de a ierta păcatele prin puterea Duhului Sfânt, pe Care L-a suflat asupra lor”(Ioan 20:

21-23).

„Căroră [apostolilor] S-a și înfățișat pe Sine după patima Sa prin multe semne doveditoare” (Fapte 1: 3); și la patruzeci de zile după Învierea, S-a înălțat la ceruri și a stat de-a dreapta Tatălui, după ce Și-a primit Firea întrupată și a slăvit și firea noastră omenească îndumnezeită prin cruce. Din ceruri, așa cum spusese mai dinainte, “când a sosit ziua Cinzecimii” (Fapte 2: 1), le-a trimis Apostolilor un alt Mângâietor, Duhul adevărului, „Cela Ce prea înțelepți pe pescari i-ai arătat și printr-înșii lumea ai vânat”.

Într-adevăr, întreaga lume a fost atrasă în plasa Lui, prin propovăduirea apostolilor cea inspirată de Duhul Sfânt despre persoana, învățătura și lucrarea mântuitoare a lui Iisus Hristos Cel Întrupat, Răstignit și înviat. Pe piatra mărturisirii Apostolilor, așa cum a spus mai dinainte, „Domnul a zidit Biserica Sa” (Matei 16:18) și a pecetluit-o și a stabilit-o în lume prin Duhul Sfânt. De atunci, Biserica, ca trup mistic al lui Hristos, oferă o misiune pașnică, de reconciliere, îmblânzire a moravurilor umane, sfințitoare și mântuitoare a trupului și a sufletului în întreaga lume.

Această misiune a Bisericii, Una Sfântă, Sobornicească și Apostolească este, de asemenea, îndeplinită și de Maica Bisericii, „prima care a primit răscumpărarea păcatelor prin Înviere”, în jurul locurilor de har, locurile în care Mântuitorul nostru Hristos a trăit ca om, iar în noaptea sărbătorii Slăvitei Învieri, se roagă fierbinte din Preasfântul și de Viață-Dătătorul Mormânt, pentru pacea lumii, a Orientului Mijlociu și a Țării Sfinte și urează întregii sale eparhii din Țara Sfântă și celor din toate locurile de pe pământ, precum și tuturor celor care o onorează, pelerinilor noștri, sănătate, putere și toate binecuvântările venite de la Hristos Cel Înviat.

În Cetatea Sfântă a Ierusalimului, PAȘTELE anului 2018

Cu urări Părintești și binecuvântări Patriarhale
Fierbinte Rugător pentru toți înaintea lui Dumnezeu,

TEOFIL al III-lea

Patriarhul Ierusalimului